DIE SCHPRING

Es iss en Schpring drauss an de Krick,
Naegscht bei en aldi schteeni Brick,
Net weit vum Haus;
Was iss do 's Wasser rein un klor
Un kalt, mer brauch ken Eis devor,
Wann's heess iss drauss.

En karzer Paad vum Weeg eweck,
Newich em Paad deel Hollerschteck,
Genseblumme viel;
En Schteeroi mit Fens verrisse,
Schadde iss vun Weiss-birch gschmisse,
Do iss es kiehl.

In der Schpring sin paar Forelle
Fer die Moos, wu datt sich schtelle,
Weck zu fresse;
En Glass henkt aa datt an de Beem,
Wu ich gebrocht hab vun deheem,
Kann's net vergesse.

Meh waert zu uns wie's viele Geld,
Yuscht sehn emool wie's Wasser gwellt,
'S laaft imme so;
Kalt odder waarm, es Wetter drauss,
Nass odder drucke, 's macht nix aus,
Es losst net no.

Wie duh ich uff en Summerdaag
Als drinke do, so oft ich maag,
Vum Wasser kalt;
Un yeders wu geht naegscht verbei,
Verlosst der Weeg un geht mool nei,
Der Yung un Alt.

Der Reich un Aarm maag drinke do
Un brauch ken Geld, 's waar immer so
Fer'n langi Zeit;
Es Wasser immer siess un rein
Iss besser weit wie Bier un Wein
Fer all die Leit.

5. Feb. 1934 —RALPH S. FUNK